

### Jedine Kristus

je vzácna, najväčšia a najsladšia pravda aj dnes

Na stránkach predchádzajúcich čísiel Solas sme sa venovali piatim protestantským princípom známym pod latinským označením sola – jedine/iba<sup>A)</sup>. Sériu sme začali princípom solus Christus (jedine Kristus) a ukončili princípom soli Deo gloria (jedine Bohu patrí sláva). Kým princíp soli Deo gloria, ako píšeme v predchádzajúcom čísle, akoby zastrešoval všetky ostatné princípy a všeobecne vyjadroval či odrážal vzťah stvorenstva k svojmu Stvoriteľovi, princíp solus Christus, ako píšeme v Solas číslo 37 (zima 2017, str. 4-20), leží v strede všetkých ostatných princípov a stmeľuje ich do jedného celku.

Po ukončení celej série úvah o reformačných princípoch sola sa v tejto krátkej úvahe opäť vrátíme na začiatok a pripomenieme si dôležitosť princípu solus Christus pre cirkev dnešných dní. Sme presvedčení, že to nikdy nie je zbytočná námaha, ale presne naopak, neustále treba mať na pamäti tak tento, ako aj všetky ostatné reformačné princípy.

Jeden z pohľadov na úsilie reformátorov prinavrátiť Cirkev 15.-16. st. späť k jej ranému obdobiu a k pokračovaniu v apoštolskej línii biblickej viery je, že v presadení pravdy o spasení akoby išlo o boj, o súperenie medzi dvoma latinskými slovami: slovom „et (a)“ a slovom „sola (jedine)“<sup>(B)</sup>. Išlo o to, že Rímsko-katolícka cirkev (RKC) vyznávala: autoritu Písma a (et) tradíciu; spasenie z milosti a (et) zo zásluh; ospravedlnenie z viery a (et) zo skutkov. Týmto „a (et)“ RKC zjednocovala ľudí s Kristom a (et) so svätými, s eucharistiou (omšou), púťami a iným, ako nevyhnutne potrebným, na dosiahnutie odpustenia hriechov a získanie priazne u Boha.

V kontraste k tomuto všetkému reformátori predložili a neustále potvrdzovali iba jednu jedinú cestu (spôsob), a to: solus Christus – jedine (iba, sám, jediný) Kristus je Spasiteľ. Reformátori si boli plne vedomí, že celé naše spasenie, ako aj každá jeho časť, je v Kristovi a jedine/iba v ňom. O tejto pravde boli presvedčení a toto stanovisko (vieru) bytostne obhajovali.

Dôraz reformátorov na solus Christus je potrebné neustále zdôrazňovať Cirkvi (cirkvám) aj v dobe ekumenického a (medzi)cirkevného zmätku. Veľká časť evanjelických veriacich dnešných dní si podržala vieru, že spasenie je iba v Kristovi. Rovnako však v tomto prostredí zaznievajú aj hlasy, ktoré zastávajú postoj, že: „kresťania, židia, moslimovia, budhisti a aj ostatní iní veriaci sa vlastne modlia k jednému a tomu istému Bohu, len ho pomenávajú iným menom“. Nuž, ale toto poňatie „bez Krista“, bez potreby prostredníka Krista vedie k chápaniu Boha, ktoré je v jasnom protiklade k svedectvu Biblie. Napr. apoštol Pavol neochvejne, zrozumiteľne a nespochybniteľne hlásal: „Lebo je jeden Boh, jeden aj prostredník Boha a ľudí, človek Kristus Ježiš“ (1. Timoteovi 2:5). Človek po páde do hriechu potrebuje Prostredníka – sám Boha ani nenájde, ani k nemu nepríde.

V dôsledku hriechu je človek po Adamovom páde oddelený od Boha. Ale je to jedine/iba Kristus

– v plnosti Boh a v plnosti človek –, ktorý premostil prázdnotu a vzdialenosť medzi Bohom a človekom. Obliekol na seba našu ľudskosť – telo a dušu. Vstúpil do priestoru nášho padlého sveta, vzal na seba náš hriech a našu hanbu a za nás okúsil smrť (Židom 2:9). To všetko urobil ako prostredník. Písmo zjavuje, že ako prostredník medzi Bohom a človekom je Kristus náš prorok, kňaz a kráľ.

### Kristus je Prorok

(5. Mojžišova 18:18; Lukáš 4:18-19)

Pádom do hriechu sme stratili spoločenstvo s Bohom a v dôsledku toho Boha nepoznáme. Preto potrebujeme proroka, aby nám rozprával o Bohu. Medzi nekonečným Stvoriteľom a konečným stvorením je nemerateľne veľká vzdialenosť a prázdnota, ale Kristus nám Boha zjavil a nekonečnú vzdialenosť a prázdnotu premostil (Ján 1:18; Židom 1:1-3). Potrebujeme ho aj preto, aby rozptýlil tmu, ktorá zastiera našu myseľ. Hriešne stvorenie je necitlivé na duchovnú pravdu, ale Kristus otvoril naše oči tak, že môžeme uchopiť zjavenie Boha v jeho slove/Písme (Lukáš 24:44-45). Kristov prorocký úrad teda spočíva v tom, že nevedomému a hriechom zatemnenému ľudstvu zjavil samotného Boha (Ján 14:9) a jeho pravdu (1:17-18).

### Kristus je Kňaz

(Žalm 110:4; Židom 7:21-28)

Hriechom sme sa odcudzili Bohu. Je to prekážka, ktorá stojí medzi Stvoriteľom a stvorením, medzi Bohom a človekom, ktorú človek nedokáže odstrániť. Na odstránenie nášho hriechu a hanby potrebujeme kňaza ako sprostredkovateľa medzi Bohom a nami. Človek je hriešnik a je pod vládou hriechu a smrti, ale Kristus nás vykúpil z tohto postavenia tým, že sám za nás naplnil Božiu spravodlivú požiadavku (Galatským 3:13). Potrebujeme kňaza, aby nám sprostredkoval to, čo nemáme – postavenie spravodlivého pred Bohom. Kňazský úrad pokrýva Kristovo spasiteľné dielo v jeho sebaobetovaní, v jeho smrti. Konal za nás a namiesto nás. V Kristovi sme sa stali spravodlivosťou Božou: „Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme my boli spravodlivosťou Božou v ňom.“ (2. Korinským 5:21) V prítomnej dobe sa Kristus ako Veľkňaz prihovára za svoj ľud pred Božím trónom.

### Kristus je Kráľ

(Žalm 2:6-7; Skutky 2:30-33)

Potrebujeme kráľa, aby zlomil moc hriechu nad nami. Potrebujeme kráľa, aby nás ochraňoval, lebo sme slabí a zraniteľní. Potrebujeme kráľa, aby sme mohli prebývať v Božom kráľovstve. Kristus je mocnejší ako „silný ozbrojenec“, ktorý nás spútava. Kristus ho „premohol a odzbrojil“ (Lukáš 11:21-22). Je Kráľom, ktorý prišiel, aby obnovil Božiu vládu na zemi. Je Kráľom, ktorému je daná všetka vláda na nebi a na zemi (Matúš 28:18). Kristus je odiaty všetkou mocou a autoritou. V ňom a pod jeho autoritou sme ochránení a v bezpečí. On uviedol našu vôľu do súladu s Božou vôľou (Rímskym 6:22-23).

Kristov trojitý úrad je pre nás potrebný a je podstatou nášho spasenia. Tento trojitý úrad predstavuje nerozdeliteľné dielo Krista ako nášho prostredníka a je daný jedine Kristovi a Kristus jedine „v ňom je prostredník medzi Bohom a človekom“.

Kristus nás vo všetkom zastupoval a sprostredkoval našu spásu. Okúsil smrť za nás. Ba čo viac – boli sme s ním zjednotení v smrti a vzkriesení. Ako sme zomreli spolu s Kristom, tak sme spolu s ním aj vzkriesení z mŕtvych a náš život je spolu s ním skrytý v Bohu (Kolosenským 3:1-4). Zjednotení s Kristom máme úžitok z jeho trojitého úradu proroka, kňaza a kráľa (Skutky 2:16-18; 1. Petrov 2:5 a Rímskym 12:1; Zjavenie 5:10). Naša služba je odvodená od jeho úradu.

Pretože je Prorok, my zvestujeme posolstvo o spáse a Božom kráľovstve. Pretože je Veľkňaz, my sme sväté kňazstvo. Pretože je Kráľ, my sme svätoslužobníci Božieho kráľovstva. Čerpáme z authority jeho mena (osoby) a titulov. Z neho máme spravodlivosť, svätosť, vzkriesenie a život, i slávu<sup>A-5)</sup>

Toto, ale aj ďalšie v Kristovi, robí princíp jedine Kristus (solus Christus) vzácnou, najväčšou a najsladšou pravdou pre nás aj dnes. Preto môžeme spolu s apoštolom Petrom vyznávať:

*A nieto v inom nikom spasenie, lebo ani nieto iného mena pod nebom,*

*ktoré by bolo bývalo dané niekomu medzi ľuďmi, v ktorom by sme mali byť spasení.*

Skutky 4:12

## **Zdroje**

A) 1) Solus Christus, *Solas* číslo 37, zima 2017, str. 4-20

2) Sola scriptura, *Solas* číslo 39, leto 2018, str. 5-11

3) Sola fide, *Solas* číslo 41, zima 2018, str. 5-8; Spravodlivosť, viera a ospravedlnenie, str. 9-31

4) Sola gratia, *Solas* číslo 42, jar 2019, str. 10-20; Milosť (obsah a význam pojmu), str. 8-9

5) Soli Deo gloria, *Solas* číslo 43, leto 2019, str. 18-27

B) J. Stephen Yuille, SBJT Forum, (SBJT), 19(4), 2015: 129-133